

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 22Co/103/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117218679
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Kandriková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8117218679.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Kandrikovej a členov senátu JUDr. Petra Straku a JUDr. Michala Boroňa v spore žalobkyne: Q. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXX/XX, XXX XX D., zastúpená: Eva Petránová Advokátska kancelária s.r.o., so sídlom Puškinova 16, 080 01 Prešov, IČO: 36 854 581, proti žalovanému: Orange Slovensko, a. s., so sídlom Metodova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 697 270, zastúpený: Bobák, Bollová a spol., s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Dr. VI. Clementisa 10, 821 02 Bratislava, IČO: 35 855 673, o zaplatenie 371 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 04.04.2018, č. k. 24C/2/2017-35, takto jednohlasne

rozhodol:

- I. Potvrďuje sa rozsudok.
- II. Žalobkyňa má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozhodol, cit.:
„I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni 371 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
II. Žalobkyňa m á voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením súdu prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku.“
2. Súd prvej inštancie citoval ustanovenia § 54 ods. 2, § 420, § 442, § 451, § 456, § 588 a § 589 Občianskeho zákonníka a čl. 6 ods. 2 a § 232 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).
3. V odôvodnení uviedol, že žalobkyňa si vzájomnou žalobou uplatnila voči žalovanému nárok na zaplatenie sumy 371 eur titulom bezdôvodného obohatenia. Žalobkyňa uhradila žalovanému sumu 371 eur, žalovaný vzal svoju žalobu o náhradu škody vo veci sp. zn. 24C/277/2015 v plnom rozsahu späť, následkom čoho bolo konanie zastavené a vzájomná žaloba žalobkyne bola vylúčená na predmetné samostatné konanie. Na základe zisteného skutkového stavu vec posúdil tak, že ide o spotrebiteľský spor a pri rozhodovaní v spore použil ustanovenia Občianskeho zákonníka týkajúce sa kúpnej zmluvy, náhrady škody a bezdôvodného obohatenia. Súd prvej inštancie je toho názoru, že za škodu nie je možné považovať, ak spoločnosť v rámci svojej obchodnej politiky predáva mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie za nižšiu cenu ako je jeho skutočná cena. Rozdiel medzi skutočnou cenou a akciovou cenou mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia tak nie je následkom protiprávneho úkonu žalobkyne, ale výsledkom ich zmluvného konsenzu. K protiprávnemu zmenšeniu majetku žalovaného nedošlo, pretože mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie obdržal

za dojednanú kúpnu cenu. Z tohto dôvodu nárok na náhradu škody vo výške spomínaného rozdielu cien koncového telekomunikačného zariadenia neobstojí, a preto tento nárok považoval súd prvej inštancie za nedôvodný. K námietke žalovaného, že žalobkyňa uznala dlh voči žalovanému a tento dlh uhradila súd prvej inštancie uviedol, že písomnosť žalovanej zo dňa 09.05.2016 nemožno považovať za uznanie dlhu v zmysle § 558 Občianskeho zákonníka, keďže neobsahuje uvedenie právneho dôvodu a navyše zakladá len vyvrátiteľnú právnu domnienku, resp. ak by bolo možné túto písomnosť považovať za uznanie dlhu, toto uznanie zakladá vyvrátiteľnú právnu domnienku. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že nárok žalobkyne je dôvodný. Žalobkyňa žalovanému uhradila kúpnu cenu za tovar v dohodnutej výške, uzatvorenie kúpnej zmluvy nie je možné považovať za protiprávne konanie, preto nezakladá nárok žalovaného na náhradu škody. Žalobkyňa v spore použila prostriedky procesného útoku, ktorými preukázala, že dohodnutú kúpnu cenu žalovanému zaplatila a dlh voči žalovanému nemá, resp. nemala. Keďže žalobkyňa z dôvodu právnej istoty bez právneho dôvodu zaplatila žalovanému sumu 371 eur, ktorý si nedôvodne nárokoval náhradu škody, žalovaný toto plnenie prijal bez právneho dôvodu a toto obohatenie musí vydať, preto súd prvej inštancie žalobe v plnom rozsahu vyhovel.

4. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 a 2 a § 261 ods. 1 a 2 CSP. V spore bola plne úspešná žalobkyňa, preto súd zaviazal žalovaného nahradiť jej trovy konania v rozsahu 100%.

5. Proti tomuto rozsudku v celom rozsahu podal odvolanie žalovaný. Mal za to, že žalovanému vznikol voči žalobkyne nárok na náhradu škody v dôsledku porušenia zmluvných povinností na strane žalobkyne zo zmlúv a dodatkov k zmlúvam č. G a č. G Žalobkyňa zavinene porušila právnu povinnosť zotrvať v zmluvných vzťahoch so žalovaným po určitú dobu, na ktorú sa zaviazala, čím naplnila prvý predpoklad zodpovednosti za škodu. Pokiaľ ide o výšku škody, žalovaný pri jej výpočte zohľadnil počet celých mesiacov, ktoré uplynuli od uzavretia dodatkov do okamihu porušenia zmluvných povinností zo strany žalobkyne. Medzi porušením právnej povinnosti zo strany žalobkyne a vznikom škody na strane žalovaného existuje príčinná súvislosť. Mal za nepochybné z povahy zmluvných záväzkov, že žalobkyňa by nezískala vlastníctvo k mobilným telefónom vyššej hodnoty za nižšiu cenu bez primeraného záväzku, ktorý na seba prevzala. Predmetný nárok na náhradu škody dňa 09.05.2016 žalobkyňa písomne uznala. Vzhľadom na tieto skutočnosti nárok žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia považoval za nedôvodný. Navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že žalobu zamietne a prizná žalovanému náhradu trov konania.

6. K odvolaniu žalovanej sa vyjadrila žalobkyňa, ktorá zotrvala na tvrdení, že žalovaný sa domáhal voči žalobkyne zaplataenia vzniknutej škody neoprávnene a nedôvodne a tým, že prijal od žalobkyne plnenie z neplatného právneho úkonu, sa na jej úkor bezdôvodne obohatil. Poukázala na rozhodovaciu prax všeobecných súdov vo veciach zmluvných pokút rovnakého významu ako zmluvná pokuta v predmetnej veci, napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/91/2011 z 24.04.2012. Navrhla potvrdiť rozsudok prvej inštancie ako vecne správny. Zároveň si uplatnila náhradu trov odvolacieho konania.

7. K vyjadreniu žalobkyne sa vyjadril žalovaný, ktorý zdôraznil, že v predmetnom konaní sa nedomáhal zaplataenia zmluvnej pokuty, preto skutočnosť, že zmluvná pokuta bola v iných súdnych konaniach posúdená ako neprijateľná zmluvná podmienka nezakladá právo žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia. Nárok na zaplataenie zmluvnej pokuty a nárok na náhradu škody sú dva samostatné nároky. Opakovane poukázal na skutočnosť, že žalobkyňa písomným podaním uznala nárok žalovaného na zaplataenie náhrady škody.

8. K vyjadreniu žalovaného sa vyjadrila žalobkyňa, ktorá uviedla, že celé konanie žalovaného, vrátane zabezpečenia uznania záväzku, možno hodnotiť ako špekulatívne konanie s cieľom zabezpečenia exekučného titulu a následného vedenia exekúcie voči žalobkyne na pohľadávku - náhrada škody.

9. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli aj webovej stránke Krajského súdu v Prešove a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

10. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

11. Z obsahu spisu je zrejmé, že žalobkyňa si uplatnila voči žalovanému vzájomný nárok o zaplatenie sumy 371 eur titulom bezdôvodného obohatenia v konaní o jeho žalobe o náhradu škody, vedenom pod sp. zn. 24C/277/2015 na súde prvej inštancie. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 06.06.2017 vylúčil nárok žalobkyne na samostatné konanie.

12. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom žalobe žalobkyne vyhovel a zaviazal žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 371 eur, keď sa nestotožnil s tvrdením žalovaného o vzniku škody na jeho strane ako rozdielu medzi trhovou cenou mobilného/telekomunikačného zariadenia a jeho akciovou cenou.

13. Odvolací súd zistil z priloženého spisu, že vo veci vedenej pod sp. zn. 24C/277/2015 sa spoločnosť Orange, a. s. domáhala voči žalobkyni zaplatenia sumy 333 eur titulom náhrady škody, ktorá mu vznikla za odpredané mobilné telefóny/telekomunikačné zariadenia Y. vo výške 154 eur a F. vo výške 179 eur. Podľa žalovaného uvedená škoda predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu/komunikačného zariadenia a jeho akciovou cenou, teda predstavuje škodu spoločnosti Orange a. s., ktorú žalobkyňa spôsobila tým, že získala mobilný telefón/komunikačné zariadenie za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej tak, že podpisom Dodatku sa zaviazala používať služby a za tieto platiť po dobu viazanosti a následne porušila svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby (tzv. doby viazanosti) a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby.

14. Vznik občianskoprávneho vzťahu zo škodovej udalosti s právami a povinnosťami strán tohto vzťahu (§ 489 Občianskeho zákonníka), vyžaduje splnenie všetkých predpokladov, t. j. protiprávneho úkonu (resp. právne relevantnej škodovej udalosti), ujmu a príčinnú súvislosť medzi protiprávnym úkonom a ujmu. Nedostatok čo i len jedného z uvedených predpokladov zodpovednostného vzťahu bráni záveru o vzniku škody.

15. Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

16. Ušlý zisk predstavuje v podstate to, čo poškodenému ušlo v dôsledku poškodenia a o čom možno dôvodne predpokladať, že by získal nebyť škodovej udalosti. Ide o majetkovú ujmu majúcu podstatu v tom, že majetok poškodeného sa očakávaným spôsobom nezhodnotil, nezvýšil (R 25/71, R 55/77). Na rozdiel od ušlého zisku skutočná škoda predstavuje zmenšenie majetkového stavu poškodeného, ktorý vznikol v dôsledku a v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou.

17. Žalovaný uzavrel so žalobkyňou Zmluvu o pripojení č. G a Dodatok k nej dňa 13.03.2013 a Zmluvu o pripojení č. G a Dodatok k nej dňa 11.01.2013. V zmysle predmetných zmlúv žalovaný vypožičal žalobkyni SIM kartu, ktorá jej umožňovala využívať telekomunikačné služby poskytované žalovaným.

18. Z čl. 1 bod 1.2 Dodatku zmluvy o pripojení zo dňa 13.03.2013 odvolací súd zistil, že: strany sa dohodli o predaji koncového telekomunikačného zariadenia typu Y. z majetku Podniku so zľavou z jeho spotrebiteľskej ceny za kúpnu cenu spolu s DPH vo výške 189 eur.

19. Z čl. 2 bod 2.1. vyplýva: účastník je povinný zaplatiť Podniku kúpnu cenu vo výške uvedenej v čl. 1 bode 1.2 ako aj poplatok vo výške uvedenej v čl. 1 bod 1.5 na základe faktúry vystavenej Podnikom, v lehote uvedenej vo faktúre, inak do 15 dní odo dňa vystavenia faktúry.

20. Z čl. 1 bod 1.2 Dodatku zmluvy o pripojení zo dňa 10.01.2013 odvolací súd zistil, že: strany sa dohodli o predaji koncového telekomunikačného zariadenia typu F. z majetku Podniku so zľavou z jeho spotrebiteľskej ceny za kúpnu cenu spolu s DPH vo výške 1 euro.

21. Z čl. 2 bod 2.1. vyplýva: účastník je povinný zaplatiť Podniku kúpnu cenu vo výške uvedenej v čl. 1 bode 1.2 ako aj poplatok vo výške vo výške uvedenej v čl. 1 bod 1.5 na základe faktúry vystavenej Podnikom, v lehote uvedenej vo faktúre, inak do 15 dní odo dňa vystavenia faktúry.

22. Z uvedených ustanovení vyplýva, že do majetkovej sféry a teda do vlastníctva žalobkyne sa mobilný telefón Y. a telekomunikačné zariadenie F. dostali po tom, ako zaplatila dohodnutú kúpnu cenu 186 eur, resp. 1 euro. Žalovaný tak ponúkol na trh cenu mobilného zariadenia vo výške 186 eur a telekomunikačného zariadenia vo výške 1 euro, pre ktorú sa ako mobilný operátor dobrovoľne rozhodol v rámci svojej „ofenzívnej“ obchodnej politiky. Inú ako predajnú cenu (186 eur a 1 euro) zaplatenú na základe kúpnej zmluvy preto odvolací súd nepovažuje z hľadiska záväzku žalobkyne za relevantnú. Žalovaný nepopieral, že by žalobkyňa túto sumu zaplatila, a teda jej úhradou sa stala vlastníkom veci. Žalovaný v pozícii predávajúceho ako jediný mohol ovplyvniť to, a či vôbec inej osobe nejakú vec predá, a za akú cenu. Cenu veci určil on a žalobkyňa ju zaplatila. Žalovanému teda nemohla vzniknúť na veci - mobilnom telefóne a telekomunikačnom zariadení škoda, keďže už nebol jej vlastníkom a žiadna iná povinnosť žalobkyne vo vzťahu k žalovanému z titulu „zľavenej kúpnej ceny“ nevznikla, pretože žiadna takáto povinnosť v zmluve upravená nie je.

23. Z uvedeného teda plynie, že tomu, kto nie je vlastníkom veci, škoda spočívajúca v hodnote tejto veci nemôže vzniknúť, pretože ten, kto nenadobudol vec do vlastníctva, nezískal majetkovú hodnotu, ktorú by mohol stratiť. Cenový rozdiel medzi slobodne zmluvne dohodnutou cenou telekomunikačného zariadenia medzi stranami sporu a cenou, za ktorú sa predáva na trhu nekorešponduje priamej škode ani ušlému zisku.

24. Odvolací súd poukazuje na odôvodnenie rozsudku Okresného súdu Košice - okolie č. k. 17C/294/2012 - 52 zo dňa 28.01.2013, s ktorým sa v plnom rozsahu stotožňuje, cit.: „Právne relevantná škoda je majetková ujma, ktorá nastala (prejavuje sa) v majetkovej sfére poškodeného (majetková - hmotná ujma), a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentnom, t. j. peniazmi, a je napravitelná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii. Prejavuje sa vo forme skutočnej škody alebo vo forme ušlého zisku. Obe tieto formy sú v zásade rovnocenné a existencia jednej z nich nie je podľa platného práva podmienkou vzniku a uplatnenia druhej formy. Skutočná škoda je taká ujma, ktorá znamená zmenšenie majetkového stavu poškodeného oproti stavu pred škodnou udalosťou a reprezentuje majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby prišlo k uvedeniu veci do predchádzajúceho stavu. Ak je poškodený vlastníkom veci, jeho majetkový stav zahrňuje hodnotu veci a v dôsledku jej straty, odobratia či zničenia dochádza k zmenšeniu jeho majetkového stavu o hodnotu tejto veci v dobe pred tým, než napr. došlo k jej strate, odobratiu či zničeniu prišlo.

...Z uvedených ustanovení vyplýva, že do majetkovej sféry a teda do vlastníctva žalovaného sa telefón LG X dostal po tom, ako zaplatil dohodnutú kúpnu cenu 19 eur. Žalobca nepopieral, že by žalovaný túto sumu nezaplatil, a teda jej úhradu sa stal vlastníkom veci. Žalobca v pozícii predávajúceho ako jediný mohol ovplyvniť to, či vôbec tretej osobe nejakú vec predá, a za akú cenu. Cenu veci určil on a žalovaný ju zaplatil. Žalobcovi teda nemohla vzniknúť na veci - mobilnom telefóne škoda, keďže už nebol jej vlastníkom a žiadna iná povinnosť žalovanému vo vzťahu k žalobcovi z titulu „zľavenej kúpnej ceny“ nevznikla, pretože žiadna takáto povinnosť v zmluve upravená nie je“.

25. Odvolací súd zdôrazňuje fakt reálneho obídania neželaného cieľa, na ktorý upozorňuje judikatúra súdneho dvora. Súd má povinnosť zbaviť spotrebiteľa akýchkoľvek účinkov neprijateľnej zmluvnej podmienky (čl. 6 ods.1 smernice Rady 93/13 ES o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

26. Aplikačná prax zaznamenala zo strany žalovaného rozsiahle zmeny žalôb zo zmluvnej pokuty na náhradu škody, pričom sa suma zásadne nemení. Nemali by byť pochybnosti, že sa tak stalo po tom, ako súdy judikovali zmluvnú pokutu žalobcu ako neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľských zmluvách (porov. rozsudky Krajského súdu v Prešove vo veciach 18Co 136/2010, 2Co 137/2010).

27. Súdny dvor Európskej únie judikoval, že sa nepripúšťa modifikácia neprijateľnej zmluvnej podmienky (rozsudok vo veci C-618/10 Banco Espanol, cit.: Článok 6 ods. 1 smernice 93/13 sa má vykladať v tom zmysle, že mu odporuje právna úprava členského štátu, akou je článok 83 legislatívneho dekrétu 1/2007 o prepracovaní všeobecného zákona o ochrane spotrebiteľov a užívateľov a ďalších doplňujúcich

zákonov (Real Decreto Legislativo 1/2007 por el que se aprueba el texto refundido de la Ley General para la Defensa de los Consumidores y Usuarios y otras leyes complementarias) zo 16. novembra 2007, ktorá vnútroštátnemu súdu umožňuje v prípade, že rozhodne o neplatnosti nekalej podmienky, ktorá je súčasťou zmluvy uzatvorenej medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom, doplniť uvedenú zmluvu tým, že zmení obsah tejto podmienky).

28. Súdny dvor Európskej únie tak rozhodol aj s odôvodnením, že sa tým sleduje odradenie dodávateľa od ďalšieho používania nekalej podmienky (bod 69 rozsudku C-618/10).

29. Vo svojich dôsledkoch sa zmenou žaloby z neprijateľnej zmluvnej pokuty na náhradu škody nijako nezmení spoločnosťou neželaný výsledok. Žalovaný ho sleduje dosiahnuť len zmenou typu záväzku zo zmluvy na záväzok z porušenia práva.

30. V súlade s vyššie uvedeným preto odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie sa správne vysporiadal s nedôvodným nárokom žalovaného na náhradu škody, ktorý si uplatnil v konaní voči žalobkyni pod sp. zn. 24C/277/2015.

31. Žalovaný ďalej namietal, že žalobkyňa v priebehu konania sp. zn. 24C/277/2015 písomným podaním zo dňa 09.05.2016 uznala jeho nárok na náhradu škody. Súd prvej inštancie nepovažoval toto písomné podanie za uznanie dlhu v zmysle § 558 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval.

32. Uznáním dlhu sa posilňuje postavenie veriteľa, a to najmä z hľadiska jeho procesnoprávneho uplatňovania práva tým, že zakladá vyvrátiteľnú domnienku, že dlh v čase uznania trval. Z procesného hľadiska tak nastáva výmena úloh procesných strán (žalobcu a žalovaného), na základe ktorej sa dôkazné bremeno presúva zo žalobcu na žalovaného. Žalovaný je tak svoju procesnú obranu nútený viesť v negativistickom smere, a teda vyvrátiť samotnú existenciu dlhu, a zároveň vyvrátiť svoj príslub, tento dlh splniť.

33. Na dlžníka sa presúva dôkazné bremeno trvania záväzku v čase jeho uznania, t. j. ak chce byť dlžník v spore úspešný, musí preukázať, že uznaný záväzok neexistuje, resp. v čase uznania neexistoval. Ak založilo uznanie dlhu vyvrátiteľnú domnienku, podľa ktorej sa má za to, že záväzok v dobe uznania trval, potom v konaní, v ktorom sa veriteľ (žalobca) domáha splnenia tohto záväzku, spočíva dôkazné bremeno vzťahujúce sa na neexistenciu záväzku na dlžníkovi (žalovanom). (K tomu porovnaj Najvyšší súd ČR, sp. zn. 29 Odo 1457/2005.)

34. Žalobkyňa v prejednávanej veci vyvrátila existenciu dlhu voči žalovanému, keď preukázala, že nárok na náhradu škody za odpredané mobilné/telekomunikačné zariadenia nie je dôvodný. Žalobkyňa v žalobe s poukazom na judikatúru súdov (napr. rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 6C 246/2015, rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 3C 324/2013) tvrdila, že neboli kumulatívne splnené predpoklady vzniku občianskoprávnej zodpovednosti za škodu, a to predpoklad vzniku škody ako majetkovej ujmy. Mala za to, že k protiprávnemu zmenšeniu majetku žalobcu tak nedošlo, pretože tento za mobilné/telekomunikačné zariadenia obdržal dojednanú kúpnu cenu.

35. Odvolací súd navyše poukazuje na to v prípade spotrebiteľských sporov nie je uznanie dlhu spotrebiteľom pred súdom skutočnosťou, ktorá by zbavovala súd povinnosti preskúmať spotrebiteľskú zmluvu, ktorá je právnym základom uplatneného nároku z toho hľadiska, či neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Zmluvy o pripojení sú svojím obsahom zmluvami spotrebiteľskými, a to vzhľadom na povahu účastníkov týchto zmlúv, kde žalobkyňa je spotrebiteľom, ktorá zmluvy uzavrela na vopred pripravenom formulári spolu s predtlačenými zmluvnými podmienkami bez možnosti ovplyvnenia ich obsahu za účelom uspokojenia svojich osobných potrieb (čo vyplýva i z označenia žalovanej v zmluvách identifikačnými znakmi typickými pre nepodnikateľa - menom, priezviskom, bydliskom, rodným číslom a číslom občianskeho preukazu) a žalovaný je podnikateľom v oblasti poskytovania verejných telekomunikačných služieb. Priečilo by sa zásade spravodlivosti, ak by v konaní pasívni spotrebiteľia boli zvýhodňovaní voči spotrebiteľom, ktorí dlh pred súdom uznajú, a to častokrát len z obavy, že v opačnom prípade im nebude umožnené uhradiť dlh v splátkach, z dôvodu neinformovanosti, neznalosti svojich práv, pocitu bezmocnosti voči dodávateľovi, ktorý je v konaní právne zastúpený a pod.

36. Súdny dvor Európskej únie rozhodol, že možnosť súdu skúmať ex offio nekalú povahu podmienky predstavuje prostriedok vhodný zároveň na dosiahnutie výsledku stanoveného v článku 6 Smernice Rady 93/13/ EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, teda zabránenie tomu, aby jednotlivý spotrebiteľ nebol viazaný nekalou podmienkou, a na prispenie k splneniu cieľa stanoveného v jej článku 7, pretože takéto preskúmanie môže mať odradzujúci účinok prispievajúci k ukončeniu používania nekalých podmienok v zmluvách uzavretých so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov (rozsudky Océano Grupo Editorial a Salvat Editores, bod 28, Cofidis, C-473/00, Zb. s. I-10875, bod 32).

37. Táto možnosť priznaná súdu bola posúdená ako nevyhnutná pre to, aby bola pre spotrebiteľa zabezpečená účinná ochrana, najmä s ohľadom na nezanedbateľné nebezpečenstvo toho, že tento spotrebiteľ o svojich právach nevie, alebo má ťažkosti s ich uplatnením (rozsudky Océano Grupo Editorial a Salvat Editores, bod 26, ako aj Cofidis, bod 33).

38. Podľa § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

39. V konaní vedenom pod sp. zn. 24C/277/2015 sa v zmysle vyššie uvedených prijatých právnych záverov žalobca bez právneho dôvodu domáhal zaplataenia škody vo výške 333 eur s prísľušenstvom, žalobkyňa z dôvodu právnej istoty po podaní žaloby uhradila sumu istinu 333 eur a úroky z omeškania vo výške 38 eur, t. j. spolu 371 eur (doklad o úhrade zo dňa 15.06.2016, č. I. 67 spisu sp. zn. 24C/277/2015). Žalovaný sa tak bezdôvodne obohatil o sumu 371 eur a toto obohatenie musí vrátiť, tak ako k tomu správne dospel súd prvej inštancie.

40. V zmysle judikatúry súdov vrátane európskeho súdu nie je nevyhnutné, aby na každý argument strany (účastníka) bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (porov. rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29.5.1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-III; rozsudok Higginsová a ďalší proti Francúzsku zo dňa 19.02.1998, sťažnosť č. 20124/92, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-I; uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23.06.2004 sp. zn. III. ÚS 209/04).

41. Vecne správny výrok o uložení povinnosti vydať bezdôvodné obohatenie zodpovedá vecne správny výrok o nároku na náhradu trov konania. Žalobkyňa bola v konaní plne úspešná, preto jej v zmysle ust. § 255 ods. 1 CSP patrí nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

42. Za toho stavu odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP).

43. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 CSP a § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní úspešnej žalobkyne, ktorá podala vyjadrenia v odvolacom konaní odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % voči žalovanému, pričom o výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

44. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).